

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
مَا أَكْرَمَ شَابٌ شَيْخًا لِسِنِّهِ إِلَّا قَيَّضَ اللَّهُ لَهُ مَنْ
يُكْرِمُهُ عِنْدَ سِنِّهِ.

Muhterem Müslümanlar!

Elleri öpülesi ulu çınarlarımız yaşlılarımız, Yüce Allah'ın, dualarına icabet ettiği, ihsan ve ikramına mazhar kıldığı kimselerdir. Geçmişimizle geleceğimizi birbirine bağlayan en değerli köprülerimizdir. Bizler, Rabbimize olan sevgimizi, Peygamberimize olan muhabbetimizi onlardan öğrendik. Milli ve manevi değerlerimizi, örf ve âdetlerimizi onlar bize aktardı. Yuvalarımızın dayanağı, bereket kaynağımız hep onlar oldu.

Kıymetli Müslümanlar!

Hayatı boyunca yaşlılara ayrı bir değer veren Resûl-i Ekrem (s.a.s), bizlere şöyle sesleniyor: “Bir genç, bir

yaşlıya yaşından dolayı hürmet ederse, Allah da ona, yaşlılığında hürmet edecek birisini gönderir.”¹ Ümmet-i Muhammed olarak bize yakışan, rahmet ve bereket vesilesi olan büyüklerimizi, fedâkar ve cefâkâr anne babalarımızı yaşlandıklarında yalnız bırakmamaktır. Ömürlerinin en hassas döneminde yanı başlarında olmak, ihtiyaçlarına koşturmak. Onlara gönül alıcı söz söylemek, “öf!” bile dememektir. Şefkat ve merhametle muamele etmek, hayır dualarına mazhar olmaktır. Zira yaşlılara hürmet, Cenâb-ı Hakk'ın rızasına sebeptir.

Değerli Müminler!

Öyleyse geliniz, küçükken elimizden tutup bizleri bu günlere ulaştıran büyüklerimize hürmette kusur etmeyelim. Hal ve hatırlarını soralım, her türlü hizmetlerine seve seve koşalım. Yaşlılarımıza hürmetin, hanelerimize huzur, ömrümüze bereket katacağını unutmayalım.

¹ Tirmizî, Birr, 75.